

Midnattsropet

Nr 13 • 1974

årg 15 pris kr 1:80

Maranata • Du vår Herre kom!

*Välkommen
till
Malmköping*

*— och dödsrikets portar
skola icke bliva henne övermäktiga*

Matt 16:18

dagboken

— i bild

Papper är dyrbart och Johannelundarna är framsynta. Skörden tyder på att Johannelundsinsamlingen blivit populärt inslag i Brommabornas vardag. Hans, Moshe och Naguib vid första anhalten.

Midsommarfest under en

Det är Midsommarafton och hela arbetsstyrkan på Johannelund är uppe i otan. Ett friskt morgonregn livar upp både oss och Guds rika natur. Men vi tror på sol till kvällen för då skall vi ha fest för församlingen och även för våra grannar i Traneberg. Och nu skall hela området städas. Så fram med krattor, gräsklippa-

re hackor och spadar, marken jämnas till, sten och stubbar dras upp och baxas iväg. Timmarna går och fram på dan börjar svetten pärla. Förfriskning kommer i rostfri hink. Klockan 1 är det lunch: Matjesill med sur grädd och gräslök! För våra arabiska ynglingar är delikatesen någonting helt nytt liksom mötet med

den praktfulla svenska midsommaren.

Så går vi till högtid. Först i tältet med lovsång och vittnesbörd sedan till långborden som står dukade i det höga gräset. Någon natt att tala om blev det inte. Snart tränger de första solstrålarna genom lövverket på de gamla ståtliga ekarna.

Peder, Lasse, Ulf och Gunno drar åt olika håll för samma mål.

Gamla Bro har fått ny fasad. Den gamla fina sandstenen lyser igenom efter syra- och lufttrycksbehandling.

Sommargäster i arbete. Lasse Johansson, Ulf Kulborg och Jan friskar i.

arna

Ett par fullträffar och pålen sitter stadigt. Arne Imsen håller i skaftet.

Livet som insats

Av Artur Lindfors

Den kristnes offerplatser är alltid golgataplatser i självuppgivelse med och för Honom som dog på Golgata. Nyckelordet på Golgata är ALLT. "Den som vill bevara sitt liv i denna världen, han skall mista det." Krigslagarna i Guds rike är inte mildare än andra lagar som gäller i krig: det gäller i båda fallen alltid livet, att i varje fall vara beredd att göra en insats med det egna livet som pris. Det är därför så många blir desertörer eller övergår från det *verkliga* kriget till att *leka* krig. I stället för dunder- och eldguden på Sinai med Moses som ledare och profet, gör man sig en "guldkalv" och "står upp för att leka" — leken kring JAGET och GULDKALVEN! Detta är kärnan i alla "ökenvandringar" i Guds rike. De egyptiska "köttgrytorna" lockar mer än Guds manna. Man vill ha en jordisk garanti i stället för Guds underliga ledning. Så blir man en "ökenkristen" som för evigt skall glömmas i det sammanhang där Guds folk under jubel och sång drar in i Guds Sion.

Arne Imsen

Otron – kristendomens hjärtfel

Tron inleder aldrig några diskussioner med någon. Ger inga underlag för intellektuella resonemang. Tron kommer med absoluta anspråk på att äga oss helt och odelat, sätter Gud i centrum och frågar inte efter den ogudaktiga eller religiösa massans sympatier. Tron är sällan diplomatisk. Den förhandlar icke. Tron kommer med krav om underkastelse. All uppblåst kunskap, som reser sig upp emot kunskapen om Gud, tar tron tillfånga och lägger den under Jesu Kristi herravälde.

Det är många människor idag som bekänner sig vara kristna. Frågan är dock hur många det är av dem som äger verklig tro. Tron har nämligen många imitatorer. Jesu ord: "Männe Människosonen skall finna tro här på jorden" är skakande i sin kalla realism.

Man kan bygga kyrkor och skapa filantropiska system, ja, uträtta vilka bragder som helst i sin iver att, som man menar, tjäna Gud. Att bygga kyrkor är dock inget tecken på att man äger tro på Gud, ty det har människor hållit på med i alla tider. Det finns mängder av katedraler i Europa, som är så dyrbara att de knappt kan värderas i pengar. Ändock kan tron, som är manifesterad i dessa väldiga tempel, inte rå på ett senapskorn. Bibeln talar däremot om en tro som ett senapskorn, som rå på

berg.

För att engagera sig i filantropiskt arbete, behöver man heller inte ha tro på Gud. Det räcker med en portion idealism och lite sociala ambitioner. På det sättet kan man skaffa sig ett gott rykte, som talar om att man är en ömsint och from kristen. Det har dock ingenting med tro att göra.

Man kan egentligen bli praktiskt taget vad som helst på jorden utan att äga minsta gudstro. Man kan bli präst om man vill, ja, man kan bli organist, kyrkosångare, diakon, biskop eller ärkebiskop och man behöver inte äga den minsta tro för övrigt.

För några år sedan frågade man mig i en debatt i Jönköping, om man behövde äga tro för att bli präst. Jag sade då, att tron är en belastning för den som vill bli en framgångsrik präst. Det fick jag väldigt mycket hån för, men jag har förstått mer och mer att det egentligen var en väldigt sanning. Det har ju visat sig, att de som har haft verklig tro på Gud så småningom blivit utmanövrerade på ett eller annat sätt från kyrkans plattform. Kyrkan fungerar bäst om den saknar tro.

Tron kan icke stå tillsammans med anseende till personen. Tron är helt ointresserad utav det yttre. Den tränger sig igenom alla attityder och ser rakt in i människans inre. Den som försöker värdera en företeelse eller individ utifrån yttre företeenden använder mänskliga mätinstrument, som icke hör hemma i Guds rike.

Om tron icke räknar med de materiella och inomvärldsliga tillgångarna, så räknar den dock med andra tillgångar. Tron åberopar med suveränitet och absolut auktoritet att "vad Gud sagt är han mäktig att hålla". Tron söker därför aldrig några

främmande stöd utan frågar alltid efter Gud och vad Gud representerar. Den står för sig själv, är suverän och behöver ingen hjälp av världsliga makter för att hållas vid liv eller utvecklas.

Tron inleder aldrig några diskussioner med någon. Den ger inga underlag för några intellektuella resonemang. Tron kommer med absoluta anspråk på att äga oss helt och odelat, sätter Gud i centrum och frågar icke efter den ogudaktiga eller religiösa massans sympatier. Tron är sällan diplomatisk. Den förhandlar icke. Tron kommer med krav om underkastelse. All uppblåst kunskap, som reser sig upp emot den sanna kunskapen om Gud, tar tron tillfånga och lägger under Jesu Kristi herravälde.

Tron kräver total kapitulation. Fastän det ser ut som om det skulle bli vår död, kommer vi dock att märka, att just det är förutsättningen för vårt liv. Alla våra protester och "intellektuella problem" är ingenting annat än utsökta galenskaper, som människan draperar sin fåfänga i, när hon fått vad hon kallar för lite bildning. Allt detta avslöjas dock i trons ljus och får där sitt rätta värde. Tron kommer därför inte med lite religiös polityr och stryker över det gamla, för att det skall se lite snyggare ut. Tron kommer med någonting helt nytt, för inte bara in en ny dimension i vårt liv, utan skapar ett helt nytt liv. Trons innehåll är nämligen liv.

När Jesus talade om den helige Ande, sade han, att när han kommer skulle han låta världen få veta sanningen, ifråga om synd, ty de trodde icke på honom. Syndens moder är alltid otron. Vår synd sitter alltså icke i första hand i det vi har gjort, även

Kom ut i friheten

Av Gunder Lundmark, Norsjö

om det kan vara bedrövligt. Den sitter i första hand icke i att vi har stulit, även om det är bedrövligt. Det är otron, som är syndens moder och det är den som Gud måste ta itu med, ty utur den kommer allt orent och allt ont.

Otron finns inte bara hos dem vi kallar hedningar. Otron finns mitt ibland Guds folk. När Skriften säger: "Idag om I fån höra hans röst så mån I icke förhärda edra hjärtan", så sägs detta alltså icke till hedningarna i första hand utan till trons folk. I världen råder ohörsamhet, och där kan man inte vänta sig någonting annat än ohörsamhet. Vad man har rätt att vänta sig i trons församling däremot är hörsamhet och lydnad.

Otron är kristendomens fruktansvärda hjärtfel. Om en människa har hjärtfel är det fel på hela systemet. Då hjälper det icke att angripa bara symptomen. Har man ett ont otroshjärta, måste det ske ett ingrepp i själva naturen.

När Gud kommer till människan, gör han klart för henne, att orsaken till hennes svaghet och bristfällighet inte är det hon inbillar sig. Grundorsaken till församlingens och den enskilde kristnes dilemma är otroshjärtat. Allt annat är bara svepskäl, ursäkter eller bortförklaringar. Gud börjar alltså inte med att ta itu med de yttre företeelserna i vårt temperament eller psyke. Gud går till själva djupet av vårt väsen och tar itu med själva vårt otroshjärta. Först när vi fått ett nytt hjärta, kan vi fungera som en hel varelse. Det är nämligen genom detta nya hjärta, som vi kommer i kontakt med Guds väldiga läkedomssressurser och vi ger möjligheter för Gud att utföra sina dråpliga gärningar.

■ När Jesus undervisade om livets väg, sade han, att den som ville följa honom måste offra sig själv och taga korset på.

De flesta människor har en felaktig uppfattning om frälsningens väg. Det finns nämligen mycket av förakt för talet om korset. Jesus sade att man skulle offra sig själv och kallade till efterföljelse.

Ingen psykologi eller teoriavhandling kan beskriva vad självlivet är. Bibeln förklarar det på ett enkelt sätt. I Matt 16:21—23 kan vi läsa.

"Från den tiden begynte Jesus förklara för sina lärjungar, att han måste gå till Jerusalem och lida mycket av de äldste och översteprästerna och de skrifflärde och att han skulle bliva dödad, men att han på tredje dagen skulle uppstå igen.

Då tog Petrus honom avsides och begynte ivrigt motsäga honom och sade: 'Bevare dig Gud, Herre! Ingalunda får detta vederfaras dig.'

Men han vände sig om och sade till Petrus: 'Gå bort, Satan, och stå mig icke i vägen; du är för mig en stötesten, ty dina tankar äro icke Guds tankar, utan människotankar.'

Det är spänning som lockar människan att bli en intresserad åskådare. Det är också spänning som gör henne aktiv. Men när det kostar livet, då flyr människan, för hon vill bevara sitt självliv.

Petrus bekände för Jesus: "Du är Messias, den levande Gudens Son." Det hade Fadern uppenbarat för honom. Då var Petrus fylld med gudstankar, och de löften som Jesus gav honom gjorde honom inte förvånad.

Men när Petrus fick veta vem Jesus verkligen var och att han skulle lida, ge sitt liv och uppstå igen, blev han förskräckt.

Petrus älskade nämligen Jesus, men inte med samma kärlek som Gud älskar, utan med världens kärlek. Lika mycket som Petrus ville bevara sitt eget liv, ville han bevara Jesu liv. Petrus hade blivit fylld med människotankar och fått en felaktig bild av Jesus och hans radikala budskap.

Då vände sig Jesus om och talade till Petrus. Men vad Jesus sade till Petrus, det säger han än idag till de människor, som inte vill acceptera honom och hans efterföljelsekrav: "Gå bort, Satan, och stå mig icke i vägen; du är för mig en stötesten, ty dina tankar äro icke Guds tankar, utan människotankar."

Vad världen uttrycker i sin kärlek är ett gudshat till Jesus och hans radikala budskap. Vårt självliv står i vägen för Jesus.

Är du frälst ifrån dig själv? Frigörelsens hemlighet är detta: "Ty den som vill bevara sitt liv, han skall mista det; men den som mister sitt liv för min skull, han skall finna det."

Frigörelse från självlivet är att mista det genom att ge sitt liv för Jesus, alltså bli ett martyrvittne. Du måste omvända dig från det onda till Jesus Kristus, bli född på nytt och gå dopets väg. Sedan blir du döpt i den helige Ande.

Sluta upp med att vara slav under ditt självliv. Kom ut i frihet och börja leva för Gud! Detta är levande kristendom, och det är det Jesus nu kallar dig till. När du förstår det, har du fått uppenbarelse i ordet, och levande kristendom är uppenbarelsereligion.

Paulus har uttryckt vad levande kristendom är: "Han har dött för alla, på det att de som leva icke mer må leva för sig själva, utan leva för honom som har dött och uppstått för dem." (2 Kor. 5:15).

Öppna ditt hjärta för Jesus, medan det finns tid. Se nu är frälsningens dag. Amen. MARANATA!

Sista tidsen

Jagförgudning är antikristendomens le-
mekkaraktär och är särskilt känneteck-
nande för den sista tidens människa. Le-
mek står där som en typisk representant
för alla jagmänniskor i all historia och är
en förebild på antikrist.

I Lemek, den sjunde från Adam på Kains linje, möter vi mottypen till Hanok, trosmänniskan som vandrade i umgängelse med Gud.

Sedan vi sex gånger läst: "därefter dog han", upptäcker vi, att den sjunde från Adam på Sets linje, icke dog, ty Gud tog honom bort. Han vandrade i umgängelse med Gud och helt plötsligt "såg man honom icke mera, ty Gud tog honom bort."

I Hanok har vi en underbar förebild till Guds församling och dess uppräckande Herren till mötes i skyn.

Den religiösa jagmänniskan skryter över sin styrka, förmåga, ära och glans:

"Ada och Silla, hören mina ord:

I Lemeks hustrur, lyssnen till mitt tal.
Se, en man dräper jag för vart sår jag
får.

Ja, sjufalt hämnad bliver Kain, men
Lemek
sju och sjuttiofalt.” 1 Mos. 4:23—24.

Hämnas, försvara sig, bevisa sin oskuld och egen rättfärdighet och hur välsignad man är, det är typiskt för jagmänniskan. Förlåta, ge efter, överlåta åt Herren, som rättvist dömer, det är typiskt för trosmänniskan.

”Herre, huru många gånger skall jag förlåta min broder, om han försyndar sig mot mig? Är sju gånger nog?” frågade Petrus. Och Jesus svarade honom: ”Jag säger dig: Icke sju gånger, utan sjuttio gånger sju gånger.”

Jagmänniskan står *alltid* som motpol mot trosmänniskan. Genom tron vandrade Hanok i umgängelse med Gud, vilket nödvändigtvis gjorde, att han skilde sig från sin omgivning och världen omkring honom. I Hanok har vi det enda undantaget från reglerna i det femte kapitlet i första Mosebok. Regeln var; leva och sedan dö. Undantaget från regeln var; leva för att inte se döden.

Det är just här den stora skillnaden är, mellan Guds församling och världen, mellan den levande Guds församling och religionen. Världen och den religiösa människan lever. Ja, den lever verkligen livet. Den tar ut allt som går för att njuta av det.

ta livets goda. Den äter och dricker, allt i överflöd, medan andra som inte kan äta eller dricka förgås av hunger, men det bekymrar henne föga. Hon planterar och bygger allt finare och modernare medan miljoner bor i ruckel, men det bekymrar henne inte. Hon köper och säljer enligt skrytktulturens "slit och slängmetod". Att det finns miljoner, som ingenting har att köpa för, det bekymrar henne inte alls.

Här har du den typiska jagmänniskan, som lyckats skapa sin egen "Kristus", som ger sin välsignelse över allt detta. Här har du tidens stora förbannelse; detta att man legaliserat världen och dess begärelse och räknat det som en välsignelse.

Här står trons människa som den skar-
paste motsats. Hon visar, att hon har in-
genting i denna världen. Hon har korsfäst
sitt kött, tillika med dess lustar och begä-
relser, och utropar: "Nu lever icke mer
jag, utan Kristus lever i mig;" Den Kristus
som omtalas i evangelierna och om vilken
det står, att han är densamme i går och i
dag och dess like i evighet, icke någon-
stans i evangelierna kan vi finna, att han
vandrade omkring här nere som en stor
materialist intresserad av vad denna värld-
en hade att bjuda på.

Trons människa ser Guds dom i allt detta som den skenreligiösa människan väl-signar.

”Eftersom nu allt detta sålunda går till sin upplösning, hurudana bören icke I då vara i helig vandel och gudsfuktan, medan I förbiden och påskyn-den Guds dags tillkommelse, varige-nom himlar skola upplösas i eld och himlakroppar smälta av hetta!” 2 Petr. 3:11–12.

Jagmänniskan skryter över vad hon är och vad hon har. Hon kan verkligen *bevisa* för alla hur "välsignad" hon är. Hon kan visa "på det som för ögonen är" och världen måste se och tro.

Jaget lever i lagen

Den troende människan har ingenting att visa på. Hon kan endast visa på Kristus. Allt vad hon har finns fördolt inom henne och världen måste *först tro för att kunna se* hur välsignad hon är.

Icke ens det som trons människa fått av Gud, vill hon skryta över. Den karisma Herren givit henne, använder hon i största

ödmjukhet, icke till egen ära eller berömmelse, utan för att tjäna andra. Och hon använder icke de andliga gåvorna själv. *oberoende* av andra. Hon använder dem *tillsammans* med de andra trossyskonen i församlingen. Den andliga människan är icke en "jagmänniska". Hon kan icke vara en utpräglad individualist. Hon lever i Kristi evangelium och gläds över sin beroendeställning i gemenskapen. Köttet trivs inte i evangelium. Det kan inte leva där. Evangelium betyder död för den gamla människan. Jaget lever i lagen och trivs där. Den nya människan trivs inte i lagen, den kan inte leva där. Lagen betyder död för anden. Man kan icke leva både i lagen och evangelium samtidigt.

Jagmänniskan kan kamouflera sig. Hon kan tala om evangelium och säga, att hon lever där. Hon kan säga, att allt vad hon gör, gör hon av kärlek till Jesus och hans verk. Hon kan tala om "evangelisering" då hon egentligen utbreder lagen. Hon kan säga, att hon vinner själar för Kristus då hon egentligen vinner proselyter för sig själv. Hon kan tala om "Guds församling" då resultatet visar en organisation omkring henne själv.

Familjegemenskap

Det är lika omöjligt för jagmänniskan att leva i evangelium som det är för fisken, att leva på land eller i luften. Och det är också lika omöjligt för den andliga människan, att leva i lagen som det är för fågeln att leva i vatten. Det är fråga om två helt olika människor. Bibeln lär, att det är lika stor skillnad som mellan liv och död, ljus och mörker. Därför måste det också vara lika stor skillnad mellan de element i vilka dessa människor lever. För den gamla människan heter det alltid "jag". För den nya människan har det ordet utbytts mot "vi". Det är fråga om en gemenskap, icke grundad på likatänkande, tradition, intresseobjekt eller någonting annat över huvud taget, än Människosonen Jesus Kristus Guds Son. Det är fråga om en samskapskap. Och är det fråga om samskapskap så måste det nödvändigtvis också vara fråga om familjegemenskap. Och är det fråga om familjegemenskap så är det icke en konstituerad eller påtvingad gemenskap. Nej, man har då blivit besjälad med en gemenskapsande genom födelserna. Alla barnen i familjen har samma föräldrar. Föräldrarna älskar *alla* barnen i fa-

religion

Predikan av Ernst Höglander

miljen, trots alla olikheter som kan förekomma. Och alla i familjen älskar varandra, därför att de är syskon.

I samma ärende

Så fungerar det nytestamentliga församlingslivet. Det är alltså ingen gemenskap som är grundad, t.ex. på lika skolutbildning, lika begåvning, lika gåvor etc. Det måste vara fel någonstans, när man försöker grunda en gemenskap på olika gåvor. En karisma kan omöjligt skapa andlig gemenskap. Alla barnen i familjen är icke lika begåvade.

"Nådegåvorna äro mångahanda, men Anden är en och densamme. Men de gåvor, i vilka Anden uppenbarar sig, givas åt var och en så, att de kunna bliva till nytta. Så gives genom Anden åt den ene att tala visdomens ord, åt en annan att efter samme Ande tala kunskapens ord, åt en annan gives tro i samme Ande, åt en annan givas helbrägdagörelsens gåvor i samme Ande, åt en annan gives gåvan att utföra kraftgärningar, åt en annan att profetera, åt en annan att skilja mellan andar, åt en annan att tala tungomål på olika sätt, åt en annan att uttyda, när någon talar tungomål. Men allt detta verkar densamme ene Anden, i det han alltefter sin vilja tilldelar åt var och en någon särskild gåva."

En kampanj t.ex. kan man grunda på en eller flera nådegåvor. Man kan t.ex. ordna en helbrägdagörelsekampanj där kampanjdeltagarna kan känna en viss samhörighet, ty alla är ju ute i samma ärende, samlade omkring samma intresse. Men denna gemensamhetskänsla man upplever är någonting helt annat än det Nya Testamentet kallar *församlingsgemenskap*.

Sedan Hanok var borttagen visade världen vad den var förberedd för. Att blanda det som är av Gud med det mänskliga är en särskild form av det onda och ett effektivt medel i fiendens händer att nersmutsa Kristi vittnesbörd på jorden.

Förening, sammanblandning, allians! "Guds söner" och "människornas döttrar." Det är detta som vi kan skönja redan nu. Kompromiss med sanningen på bekostnad av kärlek till allians. Endast trons människa är vaken över, att det ald-

rig kan bli fråga om en verklig enhet på bekostnad av sanningen.

Mänskligt sett såg det ut, som resultatet av sammanblandningen av det gudomliga och mänskliga var välsignelse och stor framgång: "Vid den tiden, liksom och efteråt, levde jättarna på jorden, sedan Guds söner begynte gå in till människornas döttrar och dessa födde barn åt dem; detta var forntidens väldiga män, som voro så namnkunniga."

En kristen måste under alla förhållanden strida för *sanningen*. Kan enhet nås på den vägen dess bättre, men han kan aldrig ge efter på sanningen. Den religiösa människan säger: Under alla förhållanden *enhet*, kan sanningen bevaras, dess bättre, men framför allt enhet.

Spiritism är förändligt kött. Ju mer människan hänger sig åt det materiella, desto större behov känner hon efter något andligt, som kan tillfredsställa hennes inre behov. Det materiella kan det inte, även om hon ger det materiella rubriken: "Guds välsignelse." När då människan icke vill uppge världen och dess lockelser och begärelser, hänger hon sig åt ockulta krafter och främmande andemakter.

Enligt Uppenbarelseboken skall Antikrist bli "tillbedd", därför, att han förkroppsligar mänsklighetens högsta ideal. Han skall utmärka sig som ett geni, och hans självförtroende och avgudiska tro på sig själv och sin egen kraft och förmåga skall föra honom ända in i Guds tempel där han bekänner sig vara Gud. 2 Tess. 2:4.

Antikrists program

Vad är det den religiösa människan och världen tillbeder i dag? Är det icke mer och mer de materiella välsignelserna? Vad är den största och mest välsignade rapporten från församlingens årsmötesberättelse? Är det inte hur mycket det kommit in i offer under året? Vad är det som är mänsklighetens största ideal i dag? Är det inte kunskap, vetenskap och religion? Och är det inte självförtroende som är det mest utmärkande draget i vår tid?

"Ty människorna skola då vara själviska, penningkära, smädelystna... förblindade av högmod..." 2 Tim. 3:—.

Man kan själv allting. Även den religiösa människan kan själv allting. Hon kan arbeta, verka, tro, bedja, predika, helbrägdagöra, göra under. Allt detta utan inblandning från någon och oberoende av Guds församling dess ledare och medlemmar.

Detta är Antikrists religion. En självfrälssarteologi, den gamle ormens evangelium: "I skolen bliva såsom Gud."

"Det är icke kött utan ande, icke dårskap utan vishet, icke svaghet utan kraft; det är icke mänskligt utan demoniskt, icke naturligt utan hemlighetsfullt, icke mörker utan bländande glans." (W. Lütgert.)

Men Antikrist skulle aldrig kunna framträda eller komma till sin rätt, utan folkets erkännande och stöd. Folket i sin helhet, med undantag av "Guds lilla hjord" har gjort sig ett med honom och hans program. Även den religiösa människan, ty vid tiden för hans tillkommelse skall hela världen ha accepterat Antikrists religiösa program.

Jagmänniskan har begränsat tron till detta livet. Himlen har hon dragit ner till jorden, som för henne blivit ett paradiset. Till trons människa, som inte kan hänga med i guldkalvsdansen har man kurage, att hänvisa till Guds rikedomar i himmelen; "Gator av guld, portar av pärlor och murar av ädelstenar."

Man kan nog fastslå, att dessa "herrar" och "damer" har nog föga eller inget intresse eller glädje över guldgatorna i den tillkommande världen. De vandrar på dem redan här. De har redan här bytt ut den "trånga porten" mot pärlporten och där man inte river ner alla murar, bygger man nya med ädelstenar och silvermynt.

Så får den gamla härliga väckelsesången: "Han har öppnat pärlporten, så att Jag kan komma in", en ny och motsatt innebörd, än vad den hade när väckelsefolket sjöng den, med tårfyllda ögon av gripenhet över denna underbara frälsning HERREN givit dem att aktas värdiga, att lida för det namnets skull. Man led för nya födelsens upplevelse. Man led för dopets skull. Man led för andedopets skull. Man led för avskildhetens skull och man led för församlingsgemenskapens skull.

Men såsom den förste Adam i ett "paradis" förlorade sin gudslighet så förlorar jagmänniskan allt som hör tron till. Och såsom Kristus, den siste Adam, vann allt som hörde Gud till i en "öken", så vinner trons människa allt i denna världens öken.

Vi gästar GJÖVIK

Norgerapport: Stina Fridolfsson

För ett par år sedan kom en busslast saliga norrmän från Maranataförsamlingen i Gjövik till Malmköping, med "forständer" **Egil Glemmestad** i spetsen.

Till tältmöten i Gjövik åkte nu en trupp maranata-svenskar från Johannelund. Det var **Barbro Stén, Kickan Sundström, Sonja Sandvik** samt **Kjell** och **Majken Roos. Jan Hafsahl**, evangelist i Västerås, hade även åkt till Gjövik för att hjälpa till med tältmötena och odla gemenskap med de norska trossyskonen.

Till sista helgens möten åkte ännu en trupp, med **Arne Imsen** i spetsen. Den livaktiga församlingen hade Kristusdemonstration med marsch genom hela den vackra staden, och avslutade så med ett möte på tribunen i parken. Till väckelsemötet kom sedan människor som mött maranatatruppen på gatan. Där lämnade sig en svårt alkoholiserad yngling åt Gud. Under Kjell Roos försorg har han nu kommit till Johannelund. Flera av våra kära vänner i Gjövik får vi träffa i Malmköping!

Bröder i marsch: fr. v. Asle Stölsdokken, Gjövik, Kjell Roos, Stockholm, Freddy Olsen och föreståndaren Egil Glemmestad med sin dotter, Gjövik.

Åter den

— den fruktbar

Församlingens grundform i gamla såväl som i nya förbundet är utan tvivel *familjen* eller *hemmet*. Familjens naturliga ordning är enligt bibliskt talesätt en miniatyrbild av såväl himmelen som av Guds församling på jorden. Såsom syndens fördärvande makt i förstone och alltjämt åter gör sig gällande *familjelivet* (1 Mos. 4) och därifrån smittar och förgiftar skolan, kyrkan, samhället och staten, så måste även förnyelsen begynna därifrån.

Därför uppenbaras Guds rike på jorden först i familjens gestalt. Patriarkernas *husförsamling* bildade plant- och förskolan till den sedermera därur framväxande *folkförsamlingen*. På samma sätt var Jesu samboende med lärjungarna förskolan för den första pingstförsamlingen av Israel; och den romerske hövitsmannens arbete i det tysta på sitt husfolk, på släktingar, bekanta, vänner, soldater och slavar blev krönt genom en liknande allmän andeutgjutelse. Jmf. Apg. 1 kap. 2 och 10. Om vi vidare uppmärksam betrakta sådana bibelställen som Apg. 2:46; 5:42; 8:3; 11:14; 16:15,31; 20:20; Rom. 16:3—5; 1 Kor. 16:19; Kol. 4:15; Fil. 1—2; Apg. 18:7—8; 1 Kor. 1:16; 2 Tim. 1:16; 4:19, så tränger sig på en det faktum, att denna hem- eller familjekaraktär bildar icke blott den *ursprungliga*, icke blott en *förbigående* utan den *förblivande* grundformen för församlingen. Och därur framgå utomordentligt praktiska slutledningar.

Det finns för våra dagars mångfaldigt söndersplittrade och av tvedräktens och oenighetens maskar sönderfräta församlingsförhållanden ingen annan utväg än att vända tillbaka från det stora till det lilla, till grundvalarna för all kristlig gemenskap. Dessa äro de där små sammankomsterna här och där i husen, där två eller tre äro församlade i Jesu namn.

till illa kretsen

levande groddcellen för sann församlingssamfund

Ur boken Pingstväckelsens riktlinjer

En återgång till enkla mötes- och verksamhetsformer är inte längre endast ett önskemål utan en tvingande livsnödvändighet.

I en liten skrift utgiven 1917 av Filadelfiaförlaget i Stockholm, har "ett flertal dagars samtal, som hölls i Berlin av en stor skara andedöpta pingstvännar" summerats under titeln "Pingstväckelsens riktlinjer". Med anmärkningsvärd skärpa lyfts san-

ningen om biblisk församlingssamfund fram. Vi har därför valt att återge ett stycke från boken.

Då man läser boken, kan man inte undgå att ställa den frågan, att hade pingstväckelsen med större varsamhet vårdat sig om att följa dessa riktlinjer, hade inte då missionssituationen i Europa idag varit en helt annan?

fördelar, som kommo härav. Många erfor nu först, vad den kristliga gemenskapen egentligen betyder. De begynte nu att bära varandras bördor och att sörja för varandra. Och såsom de dagligen blevo mer och mer bekanta med varandra, så växte även deras tillgivenhet inbördes. Och då de i kärlek talade sanningen till varandra, så växte de i alla stycken upp till honom, som är huvudet, Kristus, till ett heligt tempel i Herren". — "Det var genom detta medel" anmärker Adam Clarke, "som de blevo satta i stånd att upprätta bestående och levande församlingar."

□ Husmöten

Vad som ensamt kan hjälpa oss är *kraften av Jesu namn*. Då detta namn kan träda fram i församlingen, så verkar det som *en utgjuten salva*. Till denna källa för vår kraft måste vi obetingat vända åter, om vi skola bliva hulpna. Det är klart, att Jesu närvaro mycket lättare kan uppenbara sig i sådana små bönekretsar än i den stora församlingen, där man ofta känner, att Guds närvaro dragit sig undan mötena, och att den Helige Andes verksamhet är hämmad genom allahanda föroreningar. Ingen predikan, hur andefylld den må vara, och ingen större församlingssammankomst, om än aldrig så väckande, kan ersätta det tysta fostrings- och reningsarbetet, så som det skulle utföras i dessa små husmöten. Sådana *husmöten* (Hausgruppenstunden), såsom vi kalla dem, där *fäder* och *mödrar i Kristus* genom undervisning i Skriften, genom förtroligt, öppet utbyte av gjorda inre erfarenheter, genom gemensam bön, genom tilltal och förmaningar söka att föra en lätt övervakad krets fram till myndig ålder i Kristus, äro därför oumbärliga för ett sunt församlingssamfund. De bilda själva roten till församlingsträdet. Och just där får man uppleva, huru mycken sann uppriktighet, huru mycken broderlig förmaning och andlig bestraffning fordras för att skaffa

verkligt ren luft, i vilken helighetens, kärlekens och sanningens Ande utan hinder kan regera och verka. Och därmed har man även fått en blick för *Guds mål och för vägen till detta mål, liksom också för de hinder, som måst avlägsnas*. Man får en aning om vad församlingen har förlorat och om vad hon kunde och borde vara. Då gripes man av helig längtan efter att vad man upplevat i den lilla kretsen även måtte göra sig förnimbart i hela församlingen. På detta sätt äro våra husmöten här och där i hemmen *de fruktbärande groddcellerna till gemenskapen*.

□ □ □

Kyrkohistorien stadfäster dessa bibliska vinkar. Ledda av denna skriftliga kunskap hava män sådana som Spener och Franke grundat sina "collegia pietatis", "småkyrkor i kyrkan". Zinsendorf kallade denna inrättning för "körer" eller "band". Av honom lärde Wesley och hans medarbetare. Hos dem hette dessa erfarenhetstimmar "klassmöten". Vad dessa män utträttat skulle de aldrig hava uppnått, om de icke hade gått tillbaka till de nytestamentliga linjerna för husmöten. Här ligger i själva verket hemligheten av deras framgång. Wesley uttalar sig härom på följande sätt: "Man kan knappt föreställa sig vilka

□ Erfarenhetstimmar

Här är oss alltså anvisad en enkel, gångbar och beprövad väg för en biblisk församlingssamfund, och den har den fördelen, att den låter sig användas på varje plats. Det är icke predikant, församlingslokal, penningmedel, organisation, som vi först och främst behöva. Även det så ofta hörda klagomålet: "Hos oss är det så få, som komma tillsammans" tystnar snart på denna väg. Det bibliska antalet för begynnelsen är två eller tre eller till och med blott en enda (Ef. 5:1—2). blott detta enda är oeftergivligt för dessa sammankomster i Jesu namn: varje enskild person måste verkligen och i sanning vara beredd att offra sitt eget, det vill säga sitt eget väsen på nådens altare. Därför böra dessa små husmöten icke vara bibeltimmar och ej heller bära karaktären av bibelsamtalstimmar. De böra vara *erfarenhetstimmar* under vilka varje deltagare måste finna tillfälle att uttala sina gjorda inre upplevelser, de må vara av upplivande eller nedslående art. Till dessa förtroliga uttalanden ansluta sig då själavårdande lärdomar, förmaningar, tröst eller bestraffningar, eftersom det passar sig.

Bilden av Kina idag: En bitter kamp pågår för att rensa landet från urgamla läror. Här ett massmöte i Konfucius födelseort.

Husförsamlingen övervinner i Kina

– Den kristna rörelse som var en direkt utmaning mot kommunisterna var den som kallas Jesus-familjen, säger kinamissionären **Paul Kauffman** under sitt besök i Sverige.

– Det var jordbrukande kristna som hade en utomordentligt hög effektivitet anmärkningsvärt överlägsna de kommunistiska.

□ Enligt kinamissionären Paul Kauffman har kommunisterna utfört ett väldigt arbete i Kina. De har byggt vägar, knutit samman Kina till en nation, gett det ett enhetligt förenklat skriftspråk och tagit bort analfabetismen. På det viset kan man se det som att kommunisterna gjort Kina till en nation och en maktfaktor.

Paul Kauffman är missionär i Hongkong. Där har han ett forskningscentrum – Asian outreach – som helt inriktat sig på att följa utvecklingen i det kinesiska fastlandet.

Kauffman var nyligen i Stockholm och berättade om Kina efter kulturrevolutionen och svarade på frågor. Då han betraktas som en av de mest initierade kinainformerade som de kristna har, så återger här MR några viktiga punkter av hans information och några viktiga svar som han gav.

Någonting märkligt att notera är att under Kauffmans ledning har efter sex års arbete den största bibelöversättningen till det nya kinesiska skriftspråket fått se dagen.

Kauffman gav den bakgrunden till det

kinesiska maktövertagandet, att tidsperioden 1930–1950, fanns det kristna grupper i Kina som levde i ett apostoliskt mönster med egendomsgemenskap. Det fanns en rörelse som kallades "den sanna Jesuskyrkan". Den betonade särskilt den lokala församlingens suveränitet.

En annan kristen rörelse blev den som gick under namnet "Den lilla flocken". Den hade som ledare Watchman Nee. Också här betonades den lokala församlingens oberoende.

Den kristna rörelse som var en direkt utmaning mot kommunisterna var den som kallas Jesus-familjen. Det var jordbrukande kristna som hade en utomordentligt hög effektivitet som var anmärkningsvärt överlägsna de kommunistiska jordbruket.

□ Husförsamlingar

Genom kommunisternas ständiga hackande på de gamla kinesiska religionerna och filosofierna har man brutit ned den andliga mur som kineserna alltid har haft och skapat ett andligt vacuum. Det är i det tomrummet som man vill placera kommunismen. Men de kommunistiska auktoriteterna är dödliga. Det visade sig med en man som Lin Piao, som först var betrodd men sedan blev ratad. Hos ett andligt klarsynt folk, det mest litterära folk vi har på jorden, har uppstått en auktoritetskris.

Kulturrevolutionen stängde alla skolor och skickade ungdomen ut över landet. Avsikten var bland annat att rensa ut de sista spåren av religion och kristendom, t. ex. biblar, tavlor, bilder etc. Det var genom kulturrevolutionen som den kristna församlingen i Kina drevs in i ett osynligt tillstånd. Den drevs till att bli en familjeförsamling, alltså en församling på den nivå som vi kallar husförsamling. Det är om dessa husförsamlingar som besökande och enstaka flyktingar talar om. Det är värt att nämnas att av Hongkongs fyra miljoner invånare så besökte två miljoner Kina 1973. □

BRÖDER/HANTVERKARE

Blir det en semestervecka över?
Välkommen då att göra en insats på byggarbetsplatsen Gamla Bro. Telefonnumret är 08-80 29 35 el 08-23 52 30.

Dags att tänka om

Av Kurt Seger
Maranataförs. Stockholm

Hur många av välfärdssamhällets kristna kommer att nå himmelens härlighet? Jesus har ju sagt: "Det är lättare för en kamel att komma in genom ett nålsöga, än för den som är rik att komma in i Guds rike".

Hur många av våra s. k. etablerade kristna är fattiga? Vi möter dessa rika kristna överallt i vårt samhälle, både bland lekmän och predikanter. Det är ingen synd att förtjäna pengar på ärligt vis, men frågan är hur vi förvaltar dessa pengar.

När vi tar emot Jesus till frälsning i våra liv och blir döpta till Kristus då lovar vi dyrt och heligt att följa honom och lämna världen. Vi överlämnar oss själva och allt vi äger åt Jesus, men hur många håller detta löfte till Herren? Allt vi förtjänar tillhör Jesus. Vi har endast rätt att taga av dessa medel det vi nödtorftigt behöver till mat, husrum och kläder. Men hur många kristna gör så. Endast ett fåtal.

De flesta menar att 90 % tillhör mig och 10 % tillhör Herren. Vi bygger stora fina hus eller hyr stora dyra lägenheter fast vi skulle klarat oss lika bra med en liten. Vi

köper fina möbler, äkta mattor och tavlor, färg-TV, flotta bilar, ja allt vad välfärdssamhället har att bjuda på. Och så säger vi: "se vad jag är välsignad av Gud, se så mycket jag fått av honom". Är det inte så att vi har stulit allt av Gud? Tillhör inte allt vi äger Jesus, och skall det inte användas för Hans verk, till människors frälsning, och inte för egen välfärd. Vad skall vi säga Herren på domens dag, när han frågar oss, "hur har du förvaltat ditt pund". Då hjälper det föga om jag så har varit pastor eller predikant hela mitt liv, för jag har tagit ut min lön här på jorden, och har ingenting mer att få. Är det värt att offra evigheten mot en enda stund av lycka här på jorden? Nej och åter Nej. Är det då inte dags att tänka om och lägga allt i Jesu händer. Tiden är kort, nådatiden är snart slut, och Jesus kommer "Halleluja". Då blir det inget halleluja för den som inte gav Jesus allt. Gör som Jesus har sagt. Sälj allt du äger och giv åt de fattiga, så skall du få en skatt i himmelen. Kom sedan och följ honom.

Bli kommissionär 1974

Vill du gå in i denna angelägna uppgift att sprida evangelium genom Midnattsropet?
Vi har alla anhöriga, vänner och arbetskamrater som måste nås av Guds frälsningsbudskap.
Som kommissionär erhåller du även 40 % av försäljningspriset på tidningen.

Ja, jag vill bli kommissionär och tar tills vidare ex. av Midnattsropet.

Kryssa för den ruta som passar dig:

☐ Jag är prenumerant

☐ Jag är ej prenumerant

Namn:

Bostad:

Postnr, adr.: Tel.: /

MIDNATTSROPET, Box 1236, 161 12 BROMMA 12. Tel. 08/80 29 35. Postgironr 57 16 20-4.

Världen idag

Japansk utveckling

□ Oroad av utvecklingen i Japan är Masami Okawa, japansk pastor på besök i Sverige. Han berättar bl.a. om hur regeringen tillsatt en kommitté för att vårda ett tempel i Tokyo, där man hyllar stupade soldater. Man betalar även resor för dem som vill komma dit.

Man säger att det är ett sätt att hedra människornas minne, berättar pastorn. Han menar dock att det i stället är ett kamouflage för tillbedjan av de avlidnas andar och ett försök att föra landet tillbaka till den gamla statsreligionen.

Om den här utvecklingen får fortsätta kan det bli svårt att bedriva kristen mission i Japan, säger Masami Okawa i Missionsbaneret.

Sensation

□ Som en sensation betecknas det att en film med mycket starka religiösa inslag kommit upp på en rad moskvabiografer. Filmen är rik på religiös symbolik och ofta framträder silhuetter av vanvårdade kyrkor.

Splittring

□ Det har uppstått splittring i ungdomsarbetet, alarmerar en evangelistsyster på insändarsidan i Dagen. Församlingens egna ungdomar är upptagna flera kvällar i veckan av aktiviteter i andra församlingar. Det finns även ungdomar som deltar i s.k. konfirmand-

undervisning hos icke-döparförsamlingar. Helt naturligt får inte bönemöten, församlingsmöten och väckelsemöten många besök av dessa vänner, skriver hon.

Prekär fråga

□ Den helige Ande i Baptistsamfundet är ur historisk synvinkel en prekär fråga, sade rektor Bert Franzén enligt ett referat i Vecko-posten. Vid två tillfällen har samfundet gått sönder p.g.a. den karismatiska rörelsen. Dagens karismatiska rörelse verkar dock inte sektaristiskt, fastslog han.

Urkristendomen

□ Den urkristna kyrkan döpte inte spädbarn, fastslår en dansk studiegrupp inom danska kyrkan. Man måste alltså ge prästerna rätt att vägra döpa, om deras samveten inte tillåter det, säger man.

Tid för omprövning

□ Det kan hända att kristendomen inte hör hemma i marxismens fälla, men den hör inte heller hemma i kapitalismens, sade Erik Sollerman under ÖMU:s riksting. Hade kristendomen förvaltat pingstens sociala idé kanske det inte hade funnits någon mark för marxismen, fortsatte han. Vi måste orka med en omprövning av vårt sätt att leva och vara. Pingssten är inte bara karisma och tungotal. Den är ett praktiskt sätt att leva.

Nya statsbidrag

□ Nu skall kyrkorna få ökade möjligheter även att engagera sig bland barn mellan 7 och 12 år. Barnstugeutredningen föreslår nämligen att de rörelser som arbetar bland dessa åldrar skall ges ett ökat statligt stöd.

Kinas ungdom

□ Kristna ungdomar från Kina som flytt över till Hongkong, därför att de fått lida förföljelse, blir besvikna och kommer i kriser, när de får möta församlingen i frihet, säger dr Paul E Kauffman i en tidsningsartikel. I Kina höll förföljelsen dem vid liv, och det är som om de inte skulle kunna leva vidare utan detta motstånd som kristna. Därför måste de tas om hand och själavårdas.

Ny fri nykterhets- rörelse

□ Pingstvännerna på Nyhemsveckan har beslutat starta en fri nykterhetsrörelse, som konsekvent och målmedvetet arbetar för ett nyktert folk. Nykterhetsrörelsen idag är köpt av staten för 8 kr per person, menade Erik Edin, och kan inte bjuda verkligt motstånd mot en regering, som fungerar som spritlangare.

När skall vi få en nykterhetsrörelse, som kan stoppa langarna av skökovinet till Guds folk då?

Johannelund

□ Einar Thurffjell har nu hunnit fram till beskrivningen av gamla Johannelund idag i sina minnesanteckningar i Budbäraren. Thurffjell suckar över förfallet av den gamla herrgårdsbyggnaden vid uppfarten och den s.k. Paviljongen som står tom. En blandning av vemod och tacksamhet griper en vid besök på gamla Johannelund idag, slutar han.

Katastrof

□ Den grupp på 125 Jesus-ungdomar som kommit till Sverige från USA har belägrat porrbutikerna i staden. Omsättningen har sjunkit katastrofalt, säger Göteborgs-Posten, och det har kommit till handgripligheter mellan ungdomarna och butiksägaren, som bara haft 5 kunder på hela dagen, när han brukat ha nästan kö.

Ogiltig lag

□ Lagen om sårande av tukt och sedlighet strider mot amerikanska författningen och är därför ogiltig, fastslår tre federala domare i Kalifornien.

Historiskt möte

□ President Nixon sade att hans möte med Anwar Sadat skulle bli hägkommet som "en av historiens stora vändpunkter för mänskligheten".

Under rubriken

Splittrande missionsprojekt höjde i november 1971 Lewi Pethrus rösten i tidningen Dagen mot vissa tendenser i norska pingstväckelsen. Arne Imsen kommenterade i Midnattsropet strax efteråt. Vi citerar:

"För en objektiv bedömare är det verkligen svårt att se skillnaden mellan de norska, som splittringsverksamhet bedömda missionsprojekten, och den variant av privat och församlingsobunden verksamhet angriparen bedriver. Det som är förkastligt i Norge är uppenbarligen föredömligt i Sverige. När

man dessutom under ett antal år varit vittne till den skrupelfria utrotnings-taktik som drabbat maranataväckelsen och annan fri kristen verksamhet på svensk botten, kan man av stridssignalerna i Dagen ana vad som förestår Aril Edvardsen och Sårans Dal i Kvinesdalen."

**Prenumerera på
MISSIONÄREN**

För skolevangelister.

Pris 10:—/år

Adress:

Midnattsropet, Box 1236,
161 12 Bromma

En säck ved

Av Elam Swahn

Det var sträng vinterkyla. Vi frös inne i bostaden. Då kröp vi ner i vår bönevrå. Jag bad: "Herre, giv oss tio liter kol och ved för femtio öre, tack!" Så reste vi oss upp och väntade.

Ungefär en kvart därefter bankade det hårt på dörren och en man kom in. Han var inte riktigt nykter. Han bad mig komma ut och ta ett tag och jag följde med. Ute på gården låg en säck med hundra kilo kol. Vi hjälptes åt att bära in den. Så sade han: "Följ med, så skall du få en säck ved!" Det var ett strålande bönesvar.

Mannen arbetade i en stor kolfirma och hade fått köpa billigt kol, som blivit kvar i en kolpråm. Det hade blivit sex säckar på hundra kilo vardera. Mannen hyrde häst och vagn av en åkare, lastade säckarna på vagnen, lämnade tömmarna åt åkaren och gav sig iväg. Mannen som köpt kolet var

dock inte nykter utan lade sig på lasset och somnade. Åkaren gick bredvid och höll i tömmarna.

Allt gick bra ända tills hästen kom på Riddaregatan mitt för Bondegatan, där jag bodde. Då stannade hästen och tog inte ett steg till. Åkaren klappade hästen och försökte få igång den, men hästen ville inte. Då tog åkaren tag i betslet på hästen och ledde in den på Bondegatan, och det gick bra. Då de vilat några minuter, försökte han köra på nytt, men hästen stod stilla och ville inte gå.

Då vaknade mannen på lasset och frågade var de befann sig. Åkaren förklarade att de var på Bondegatan och att hästen inte ville gå. Mannen ropade: "På Bondegatan! Då skall pojken få en säck!"

Mannen var mycket kraftig. Han lyfte upp en säck på ryggen och började gå. Jag

bodde helt nära. När han kom ut på vår gård, slängde han av sig säcken. Jag hade en gång i Argentina råkat göra honom en tjänst, och det kom han ihåg.

Det var precis en kvart dessförinnan som vi hade bett om kol och ved. Den lydlige hästen stannade, och vi fick tiofaldigt mer än vi begärt.

När vi kom ut, följde hästen villigt med. Det var icke så, att hästen var trött, ty han hade vilat länge före.

Strax innan vi gick till vedaffären, berättade jag om vår bön, och att det var Herren, som stoppat färdens. Åkaren tittade på sin häst och såg ut som om han trodde att hästar alltid skulle lyda Herren. Framme i vedaffären fick jag en stor säck ved. Färdens hem med säcken på ryggen gick med jubel.

ordet och vår tro

Egendomsgemenskap — ett krav?

Fråga: I Apg. 2 står det att lärjungarna sålde sina jordagods och vad de eljest ägde och delade med sig åt alla, så att ingen led nöd. Fanns det krav på egendomslöshet och/eller egendoms-gemenskap i den första kristna församlingen? Gäller Apg. 2:41—47 idag?

MGA

Svar: I Apg. läser vi om den första församlingens historia och om dess funktion. Under den här s.k. apostoliska tiden, som räcker fram till slutet av 60-talet e.Kr. möter vi den levande och dynamiska församlingen, där uppkomna problem och svårigheter löstes genom apostlarnas tjänster och andliga nådegåvor.

Apg. 2:a kap. börjar med att den till bön församlade skaran fick uppleva Jesu ord, om att uppfyllas med kraft från höjden. Tungor såsom av eld delade sig och satte sig på var och en av dem, och de började tala i tungor, eftersom Anden ingav dem att tala. Den karismatiska upplevelsen följdes av en teologisk förklaring, när Petrus jämte de elva förkunnade, att det som skedde stod omtalat hos profeten Joel. Den predikan slutade med att vid pass 3.000 personer upplevde frälsning. Och där började också de praktiska och sociala problemen för den nyfödda församlingen. Det fanns dock något som höll den samman. Det var apostlarnas undervisning, brödsbrytelsen, brödragemenska-

pen och bönerna. Resultatet blev detta, att de höll sig tillsammans, och att de samlades var dag i helgedomen och hemma i husen.

I denna grupp fanns det naturligtvis många viljor och tankar och sociala och ekonomiska motsättningar. Där fanns de som var rika och de som var änkor och helt saknade understöd. Den gemensamma erfarenheten av Ordet, visade dock att det fanns en framkomlig väg för den lilla gruppen att överleva trots trycket utifrån och motsättningarna och svårigheterna inifrån. Denna på samma gång egendoms-löshet och egendoms-gemenskap var också en förberedelse för det som skulle komma, det vi möter i kap. 7 och 8. När förföljelsen var ett faktum, var alla fasta tillgångar förvandlade i mission, och de som blev kringspridda hade lärt sig att leva under minimala omständigheter och i kollektiv.

Detta är också en förutsättning för församlingen idag, om den skall kunna växa till och övervinna den ande som finns i världen. Det är också en förberedelse för de tider som ligger framför innan Jesus kommer igen. Det är förutsättningen för framåtskridande.

GUNNO ANDERZON svarar på bibelfrågor. Välkommen med dina frågor till Ordet och vår tro, Midnattsropet, Box 1236, 161 12 Bromma 12.

Hösten 1974

Johannelund

**Skolungdoms-
vecka**

12—17 augusti

*Ungdom från hela
landet inbjuds*

**BIBEL-
SKOLAN**

19 okt.—24 nov.

För anmälan ring eller skriv

Maranataförsamlingen

Tel. 08/80 29 35, Box 344, 101 24 Stockholm

VÄCKELSEKRISTEN FRONT

Utkommer med ett 16-sidigt nummer
den 1 och 15:e varje månad.

Ansvarig utgivare: Arne Imsen.

I redaktionen: Lars O Andersson, Gus-
taf Jillker, Björn Blåhammar, Stina Fri-
dolfsson, Per Arne Imsen och Ulla
Näsholm.

Prenumerationspriset är: Helår 45:—,
Halvår 23:—, Kvartal 12:—. Lösnum-
mer 1:80. Till Finland, Norge och Dan-
mark är priset det samma som i Sveri-
ge.

Tidningen tillämpar "rullande abonne-
mang". D. v. s. pren. gäller tills upp-
sägning sker.

Meddelande om adressändring måste
göras senast tre veckor innan den skall
träda i kraft och kan ske genom skrift-
ligt meddelande till tidningens exp. el-
ler på postens adressförändringsblan-
kett.

Redaktionen tar med tacksamhet
emot bidrag; vittnesbörd, rapporter om
Guds verk etc.

MIDNATTSROPET
Box 1236, 161 12 Bromma
Tel. 08/80 29 35
Postgiro: 57 16 20-4

MARANATAFÖRSAMLINGEN
Box 344, 101 24 Stockholm
Postgiro 44 10 05-6

JOHANNELUND, församlingshem
Missionsvägen 24, Bromma
Postadress: Box 1236
161 12 Bromma
Tel. (växel) 08/80 29 35

GAMLA BRO, servering
KLARA TONER, bok- och musikaffär
Gamla Brogatan 27, Stockholm
Postadress: Box 344
101 24 Stockholm
Tel. (växel) 08/23 52 30

Ett ord på vägen ...
Tel. 08/26 88 60
(automatisk tele-svarare)

Tryckeri: AB Grafiska Gruppen/
Egnellska, Stockholm 1974

GAMLA BRO — med evangelium i centrum

Gamla Brogatan 27 ☎ Centralen, Stockholm

*förvandlat
av ungdom
som
förvandlats
genom
evangelium*

GAMLA BRO lever genom Guds Ande och kraft. Alltid evangelium i centrum. Alltid öppet för den som söker andlig hjälp. Jourtelefon: 235 230.

VÄCKELSEMÖTEN onsdag och lördag 19.30. Söndag 19.00.

BIBELSTUDIUM varje tisd. 19.30. Arne Imsen undervisar.

DROP IN-MÖTEN. I gatuplanet finns en lokal. Med dörren öppen mot gatan vittnar och sjunger, lovprisar och beder nyfrälsta ungdomar. Evangelium i gatuplan! Torsdagar 19.30

BÖNEMÖTEN. Vardagar 7.30 och 12.00.

KOM OCH LÄR KÄNNA
VÅR JESUS!

● SERVERING

Trivsamma och rökfria lokaler mitt i city.

Hemlagade lunchrätter eller något från grillen.

Vacker festvåning för mindre sällskap — Sammanträdeslokaler — Vandrarhus.

Ring för beställning!
Tel 235 230

Öppet vard. 9—23
Sönd. 12.30—23.00

● KLARA TONER

Rikt urval andlig litteratur
Biblar på många språk

Gitarrer, LP-skivor, Kassetter.

Öppet 9.30—18.00
Lörd. 9.30—14.00

Bandotek/läsrum

Lyssna till bibelstudier och väckelsemöten på kassett. Väckelselitteratur i läsrummet.

Öppet 9—23
Sönd. 12.30—23.00

Postgironr 44 10 05-6

Tältmöten

med reservation för ändringar

● Skellefteå 25 juli—11 aug

● Norsjö 15 aug—1 sep

● Västerås 27 juli—11 aug.

● Halmstad 27 juli—11 aug
vid Nyhemsskolan

● Sölvesborg 17 aug—1 sep

● Jämsjö pågår t.o.m. 23 juni

● Hasslö 24 juli—4 aug

● Karlskrona 10—18 aug

★ MALMKÖPING 13—21 juli ★

Beställ hem MRM:s levande inspelningar
på LP och kassett ● Begär upplysningar

MR:s Bokförlag AB, Box: 1236, 161 12 BROMMA 12. Tel. 08/80 29 35

Till adressaten:

Är adressen felaktig;
meddela adressändring
till tidningen

Till postverket:

Vid obeställbarhet;
returnera godhetsfullt
tidningen till: Midnattsropet
Box 1236, 161 12 Bromma

JESUS KOMMER

Tal av Arne Imsen. Insp. på LP MRL 2107

Jag har en känsla av att hela den västerländska kulturen står i lågor, och det finns ingenting som kan rädda den. Den kommer att gå mot sitt totala kaos, men vi vet att Jesus kommer.

Under den här veckan som ligger bakom, har sanningen om Jesu tillkomme varit som en eld i mitt bröst. Jesus kommer, Jesus kommer! O, måtte vi ropa ut att Jesus kommer, älskade vänner! Och skall vi vinna människor för Jesus, så går det inte med halvdana insatser, utan då måste vi helt enkelt överlämna oss helt åt Jesus. Jag har tänkt på, att vi ser hur allting förberedes i den stora världen — Kina, Sovjet, Amerika. Allt förberedes på alla områden: politiskt, militärt, ekonomiskt, kulturellt, religiöst; allt förberedes för övermänniskans framträdande, då en mänsklighet så terroriserad och sönderkörd av sataniska krafter i sin djupaste för-

villelse ska böja knä och ge Antikrist sin hyllning som befriare och frälsare. Och i den kören som ger honom sin hyllning skall det vara hundratusentals avfälliga kristna, som hörde evangelium men förföll i ljumhet, slöhet, ligkiltighet, materialism eller någonting annat. De skall vara med där och bedragas.

Det är nästan i desperation jag säger det här: Vi har så kort tid, jag tror att vi kan räkna den i år, förmodligen är det månader, innan möjligheten för oss att verka definitivt är slut.

Det behöver inte innebära att vi kommer att få ett politiskt totalitärt system, som kommer att lägga hinder i vägen för oss att ha möten. Men Jesus sa så här: "Natt kommer då ingen *kan* verka", därför att läget i mänskligheten är precis likadant som det var på Sodoms och Gomorras tid. Det fanns ingen möjlighet till räddning,

eller befrielse. Måttet var rågat. Det återstod endast dom. Och tiden kommer då vi icke *kan* verka.

Jag tycker det är så allvarligt, därför att *du* vet att Jesus kommer och *jag* vet att Jesus kommer. Vi sitter inne med tidens i särklass största sensation, ty förmodligen lever du och jag i den generation, som kommer att vara med om det här bokstaveligt. Och ändå kan människor ägna sig åt ett sådant spegelfäktteri som politiskt arbete och social verksamhet, som inte är något annat än ett utanpåverk, när *Jesus kommer!* Vi vet detta, och jag har tänkt: Gud hjälpe oss att vi inte gör oss skyldiga till förräderi på det sättet, att vi lojalt underordnar oss världens ande och förtiger denna sanning, som behöver ljuda som ett midnattsskri genom hela världen: JESUS KOMMER.

Maranatatältet

JESUSPROKLAMATION
varje kväll 19.30, sönd 19.00

MALMKÖPING 13–21 juli

— dagliga bibelstudier — rikt program för barn-
familjerna — bad o camping.